

HET AAAHH & OOOHH VAN DE VERBONAUT

Sybren Polet *Het aaahh & ooohh*
van de verbonaut
Achtergelaten gedichten

Grafische vormgeving Joost van de Woestijne
Omslagillustratie uit René Descartes, *Epistolae*,
Elzevier, Amsterdam 1668

Copyright 2014 Sybren Polet
Uitgeverij Wereldbibliotheek bv
Johannes Vermeerstraat 330 · 1071 DN Amsterdam
www.wereldbibliotheek.nl
www.sybrenpolet.nl

ISBN 978 90 284 2574 3

Alle dinge sijn mi te inge.

Ic ben so wijt.

Hadewijch,
midden 13de eeuw

Voor Washoe, Kanzi, Koko & Congo

I

DE NEURONAUT ALS VERBONAUT

Vederlicht geluid,
                    ternauwernood opgevangen
door een van mijn vele oren.
                    Ongewisse ruimtemuziek.

Of alleen neutraal neuronale,
                    die alleen maar doet d nken
aan verstilde wereldmuziek?

* *

Als in een reusachtig hoofd
                    vol vacu mfluctuaties.
En gissen. Mensen met xna,
                    die
alleen maar aan  ndere mensen doen denken.

Ruimtes die aan andere ruimtes doen denken.

* *

En oh, daar gaat hij,
                    de neuronaut als verbonaut.

*

Voor u allen een aai en een armzwaai.

* *

Hij die talen gaat, groet u!

BREINMUZIEK

1

Een negatief vermogen tot creatieve onorde.
Indirecties,
die/

De noodzaak van het overbodige
dat zich omzet in /

Ritmisch kloppen met het percuteerhamertje,
opdat /

Taalspel als breinmuziek.

En dan liefst muziek met de goede-foute tonen.

*

Taalruimtemuziek.

2

Het zich langzame vormen van een nieuw protozelf
uit opkomende inbeeldingen & voorgevoelens,
uitmondend in een vreedzame homeostase.
(Uniostase?)

Van welbehagen op je borst trommelen,
op je ellepijp spelen, je huid doen vibreren,
je tong eulaliën.

*

Dan het al even langzame opspelen van bewustzijn:
óspelen als vóórspelen.

*

Synfonie van enkel voorspelen.

IN INTERVALLEN

1

Materie opgebouwd
uit meer dan 113 onbekende elementen,
(andere) leefsels generende.

Andere taalmaterie
met andere ego's. (Elk is uw ander, eenieders ander)
(in heel andere territoria).

En ieder ander uw experimentele ik,
met zijn woordingen die aan vragen voorafgaan.

Telegedachten voor iedereen voelbaar,
bijna zichtbaar zelfs,
evenals de teleportatie
van hevig verdichte, ál concreter wordende
– zij het naamloze – wisselstroombeelden.

Biochemie als alchemie.

2

En dan menen het alterneren te voelen
van al die kleine polariteiten
die je in veelvoud ondergaat
als bestond je uit potente korrels
van een verbrijzelde magneet.

Geen wonder dat je je soms vreemd voelt
als vervreemd van een wezensvreemde
die je ondanks alles ook bent.

*

Maar stil, verstil, want weldra
heb je weer alle tijd van de wereld,
waarin alleen het antitikken
van een stilstaande klok is te horen.

*

En net als de kwantummens
zul je weer op meerdere plaatsen tegelijk zijn
en
– misschien zonder jezelf – overal.

3
Existeren in een andere tijdmodule,
  in een ander interval?
Of alleen in kortere intervallen, ál kortere?
Iedere landing een noodlanding
  tussen nog vormloze creaturen,
  die /

Ook over wat men niet weet hoeft men niet te zwijgen,
niet in een vijfde of n-de dimensie.
  (In je oude
afgeworpen huiden mogen anderen kruipen.)

*

De hele buitenruimte gevuld met avond,
vredig opschemerende realiteit,
  door vliesdunne
geloken oogleden waargenomen.

*

Vacuümrealiteit waarin onzichtbare creatieve uilen vliegen.

**

Vacuümdichter-verdichter.

TIJDVERTEREN

1

Beeldinfarcten als ongeheelde hartinfarcten.

Ontelbare nakomelingen als teletubbies,
die op hun beurt de aarde ervan,
dezelfde aarde.

Hun wervelcultuur een slag in het rond,
radslag op radslag,
rond
kronkelende wervelkolommen.

2

De onmiddellijkheid vertragen.
Supersnelheid als schijnstilstand.

De ingebeelde mens als fictie,
een
eenparig versnelde: protojager-verzamelaar
van verwilderde metaforen.

3

Tien miljard jaar samengebald
in één dag, één uur, één seconde,
en weg, weg /

Tijdverteren.
Eucharistisch kannibalisme.
En weg, weg /

4

Historische castratie

met

legio zingende castraten & luchtgigolo's

als inventieve mandragoramannetjes?

Toekomst organiseren,

niet uit de willekeurige lust

van andere organismen voortgekomen?

Zelf je bloedeigen toeval scheppen?

Lust die geen eigen eeuwigheid wil.

* *

Procreaties' enige zin:

het voortplanten van (on)mogelijkheden.

NULPUNTPOËZIE

1

Voelen met je protese.

Invoelen, meevoelen.

*

De nieuwe Tithonus, gevormd

uit zelfreproducerende stamcelwoorden.

2

De nabije dreiging van een (bio)homoïde,

opgebouwd

uit myriaden zelfreproducerende nanorobots.

Hun dwalende gedachten die nu boven je zweven,
een laaghangende wolk

waargenomen door je wijdopen voorhoofdsoog.

3

En zo beginnen wij weer met het tekenen van cirkels en kruisen,
ofwel met doorgestreepte nullen ($\emptyset$) en X-en (X)

als begin van een nieuwe coëvolutie.

(Of had u liever een involutie?)

Om te eindigen als goden of halfgoden

uit ál intelligentere materie,

dus een die zichzelf opheft

als toppunt van creatie.

*

Pas dan is er sprake van nulpuntpoëzie.

(Zelfs de nul

is eens begonnen als experiment.)

3

En verder afwachten welke variabelen je vóórgangers
door hun ongeblindeerde pupillen hebben waargenomen,
met jou erin – oog voor knipperoog –
of door steeds andere oogvensters als tijdvensters:
wijze van dubbelzien als nazien.

En dan, na 3 sec. bedenktijd, herinnert ook hij zich
zijn achtergebleven zelf.

En staande op zijn vluchtheuvel
ter grootte van één zandkorrel,
geraakt hij gaandeweg
verloren in eindeloze indenktijd, nee, uitdenktijd.

*

Hierin verwijlen is als nergens in verloren gaan.
Maar blijf tegen mij praten,
ook al hoor ik je niet.

II

TAALSCHAPPEN

ADAMITISCH

De hele natuur gebaad in het tegenlicht
van die lichtgevende generatie.

Hoog boven hen een dubbelzon als een dubbele helix,
generator van alle lichtgevoelige heliotropen.

Op de adamitisch aandoende teelaarde
een overdaad aan serendippe, nog anonieme bloemen,
steeds van kleur verschietende:
hun lichtgeurende,
erotisch aandoende sensibiteit
onder
eenzelvige cryptische bomen,
lispelend mompelende.

*

En dan die zich – als uit hetzelfde overvolle niets –
vormende en hervormende proefdieren
– altijd alleen zich gelijkende –
wezenlijkheden
die de meest vreemde geluiden voortbrengen,
tezamen
een natuurorgel vormend van enkel onder- en boventonen.

*

Een warme adem maakt de hele omgeving warmer,
lichamelijker –
koesterende blikken, vertaanrakingen, de venusachtige heuvels
huidachtiger,
de koude kikkers springeriger
in de overal zichtbaar doorbloedde zenuwstelsels
en neuronendelta's.